

Sygn. akt V CZ 73/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSA Elżbieta Fijałkowska

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego S. sp. z o.o. w W.

przeciwko Gminie W.

z udziałem interwenientów ubocznych po stronie powoda S. F. oraz po stronie pozwanego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 listopada 2014 r.,

zażalenia strony powodowej na wyrok Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 czerwca 2014 r.,

oddala zażalenie z pozostawieniem rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi kończącemu postępowanie w sprawie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w W. zasądził od pozwanej Gminy W. na rzecz powoda Syndyka masy upadłości Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego S. spółki z o.o. w W. kwotę 1.746.195 złotych z odsetkami i kosztami procesu jako należność wynikającą z łączącej strony umowy o roboty budowlane, zawartej na podstawie ustawy o zamówieniach publicznych. W wyniku apelacji wniesionej przez stronę pozwaną, Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 13 czerwca 2014 r. uchylił wyrok Sądu pierwszej instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania apelacyjnego.

Powód w zażaleniu, wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania zażaleniowego, zarzucił naruszenie przez ten wyrok art. 386 § 4 k.p.c. poprzez oczywiście błędne jego zastosowanie wynikające z przyjęcia, że uzasadnienie wyroku Sądu pierwszej instancji zawierało braki prowadzące do uznania, iż nie orzeczono co do istoty sprawy, a także naruszenie art. 382 k.p.c. przez jego niezastosowanie i nie orzeczenie w sprawie na podstawie materiału zebranego w pierwszej instancji.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 386 § 4 k.p.c. sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

W niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki tego przepisu. Sąd Apelacyjny wykazał, że uzasadnienie wyroku Sądu pierwszej instancji oczywiście nie wypełnia dyspozycji art. 328 § 2 k.p.c., przez co nie wykazana została podstawa

faktyczna rozstrzygnięcia, a to uniemożliwiło zbadanie słuszności zarzutów podniesionych w apelacji odnośnie do prawidłowości zastosowania prawa materialnego. W uzasadnieniu zaskarżonego zażaleniem wyroku zostało wywiedzione, że Sąd pierwszej instancji nie dokonał prawidłowej rekonstrukcji stanu faktycznego, wybiórczo ustalił niektóre z okoliczności faktycznych w oparciu o część zebranego materiału dowodowego, nie wyjaśniając, dlaczego pominął liczne przeprowadzone dowody osobowe oraz nie przeprowadził części wnioskowanych przez pozwaną dowodów z dokumentów. Pominął również całkowicie rozważenie wykonania obowiązków ciążących na stronach, związanych ze sposobem wykonania robót, odpowiedzialnością wykonawcy, także ze względu na ujawnione wady, jak też odnośnie do wykonywania dodatkowych robót i ich rozliczenia, co wymagało spełnienia dodatkowych warunków określonych prawem zamówień publicznych. To uzasadniało podniesione wobec wyroku zarzuty o nie wskazaniu przez Sąd Okręgowy podstawy prawnej rozstrzygnięcia, a także o pozbawionym podstaw stanowisku tego Sądu co do niezgłoszenia przez stronę pozwaną jakichkolwiek wniosków dowodowych na poparcie jej twierdzeń, chociaż ze stanu sprawy wynika, że było całkiem inaczej.

Pozbawiona racji jest obszerna argumentacja w zażaleniu, z nieusprawiedliwionym powołaniem się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, mająca dowieść nie zrealizowania przez Sąd odwoławczy założeń pełnej apelacji, to znaczy nie rozpoznania merytorycznie sprawy w oparciu o uzupełnione przed tym sądem postępowanie dowodowe. Uzupełnienie dowodów w postępowaniu drugo - instancyjnym nie oznacza jednak zastąpienia sądu pierwszej instancji w prawidłowym rozpoznaniu sprawy co do jej istoty, gdyż wówczas proces stawałby się w rzeczywistości jednoinstancyjny. Nie chodziło więc w niniejszej sprawie, jak akcentuje powód w zażaleniu o ponowną analizę w postępowaniu apelacyjnym zebranego w sprawie materiału dowodowego, lecz dopiero o prawidłowe zgromadzenie tego materiału, co winien był uczynić Sąd pierwszej instancji, a tego w istotnym dla sprawy zakresie nie zrobił.

Trafnie zatem Sąd Apelacyjny uznał, że sprawa nie została prawidłowo rozpoznana co do jej istoty, a więc należało zaskarżony apelacją wyrok uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania i pod tym względem zaskarżony

wyrok jest prawidłowy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 26 lipca 2007 r., V CSK 115/07, niepubl. i z dnia 14 kwietnia 2014 r., II PZ 5/14).

Z tych względów należało na podstawie art. 394¹ par. 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. zażalenie oddalić, pozostawiając na podstawie art. 108 § 2 w związku art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego orzeczeniu kończącemu postępowanie w sprawie.